

Svar på skriftligt spørgsmål SSS 337/2015 rd

Svar på skriftligt spørgsmål om arbetstiden för arbetstagare utan fast bestämd arbetsplats

Till riksdagens talman

I det syfte som anges i 27 § i riksdagens arbetsordning har Ni, Ärade talman, till den minister som saken gäller översänt följande skriftliga spørgsmål SS 337/2015 rd undertecknat av riksdagsledamot Anna Kontula /vänst:

Är arbets- och näringsministeriet medvetet om beslutet som nämns i motiveringarna av Europeiska unionens domstol, enligt vilket arbetsresan för arbetstagare utan fast bestämd arbetsplats ska räknas till arbetstid och

är ministeriet i färd med att bereda ändringar som behövs i Finlands arbetstidslag, så att vår gällande lagstiftning motsvarade synsättet som anammats i nämnda beslut?

Som svar på detta spørgsmål anför jag följande:

Arbets- och näringsministeriet följer å tjänstens vägnar sådana rättsfall i Europeiska unionens domstol som gäller dess förvaltningsområde.

Artikel 2 led 1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden som avses i Europeiska unionens domstols beslut av den 10 september 2015 i mål C-266/14 ska tolkas så, att i regel ska som sådan "arbetstid" som avses i bestämmelsen och i omständigheterna i fråga, där arbetstagaren inte har en fast bestämd arbetsplats eller arbetsplats där arbetet vanligtvis utförs, ses sådan tid som arbetstagare använder för att förflytta sig mellan hemmet och den första och sista kunden som arbetsgivaren anvisar.

Enligt den allmänna definitionen i arbetstidslagen (605/1996) inräknas i arbetstiden den tid som används till arbete samt den tid under vilken arbetstagaren är skyldig att stå till arbetsgivarens förfogande på arbetsplatsen. Med tid som används till arbete avses utförande av arbetsuppgifter enligt arbetsavtalet. Med arbetsplats avses däremot utöver den egentliga eller huvudsakliga arbetsplatsen också vilken som helst sådan plats för arbete där arbetsgivaren utifrån sin rätt att leda arbetet har bestämt att arbetstagaren ska utföra arbetet. I 4 § 3 mom. i arbetstidslagen föreskrivs det att den tid som används för resa eller färd inte räknas in i arbetstiden, om den inte samtidigt skall anses vara en arbetsprestation.

Endast om resan eller färden är en del av arbetsprestationen eller en fast del av den kan den

Svar på skriftligt spørgsmål SSS 337/2015 rd

räknas in i arbetstiden. Detta är dock exceptionellt. Till exempel har arbetsrådet i sitt utlåtande TN 1357-99 (17/98) tagit ställning till det när tid som används för resa eller färd kan räknas in i arbetstiden. Det är fråga om ett undantag som tillämpas främst på sådana personer som kör motorfordon för att transportera utrustning eller redskap som är nödvändiga för att utföra arbetet. Med arbetsredskap och -utrustning avses inte till exempel små yrkesverktyg.

Arbetsrådet har dessutom i sitt utlåtande TN 1396-04 sett att då man förflyttar sig med bil från ett arbetsställe till ett annat under arbetsdagen kan sådana här tämligen korta sträckor i vissa fall utgöra – beroende på arbetsuppgiftens karaktär – en väsentlig och fast del av arbetsbeskrivningen och är således arbetstid. Om det däremot inte är fråga om sådan arbetsuppgift som förutsätter korta förflyttningar under arbetsdagen från ett arbetsställe till ett annat ska resan eller färden enligt arbetsrådets utlåtande bedömas på samma sätt som andra resor eller färder.

Under 2016 kommer arbets- och näringsministeriet att starta en totalreform av arbetstidslagen. I samband med detta kommer man att iaktta Europeiska unionens domstols beslut om arbetstidsdirektivet och uppdatera arbetstidslagen till berörda delar.

Helsingfors 16.12.2015

Justitie- och arbetsminister Jari Lindström

